

[Socialministeren]

Forslag til lov om ændring af lov om Den Sociale Ankestyrelse. (Delegation af kompetence m.v.).

(Lovforslag nr. L 98).

Forslaget har to formål:

- En yderligere delegation af kompetencen til de ansatte i Den Sociale Ankestyrelse i sager om foranstaltninger over for børn og unge.
- Organisatoriske ændringer.

Forslaget om delegation skal ses som en fortsættelse af de løbende bestræbelser for at skabe hensigtsmæssige rammer for arbejdet i Den Sociale Ankestyrelse, herunder som led i en tidssvarende personalepolitik.

Med virkning fra 1. januar 1992 indførtes en delegationsbeføjelse, hvorefter styrelseschefen kan overlade sine beføjelser efter lovgivningen til ankecheferne og sekretariatsmedarbejderne, og ankecheferne kan tilsvarende overlade deres beføjelser efter loven til sekretariatsmedarbejderne.

Sekretariatsmedarbejderne skal opfylde uddannelseskravet for styrelseschefen og ankecheferne – dvs. have bestået juridisk, statsvidenskabelig eller økonomisk eksamen eller anden dermed ligestillet eksamen.

Sagerne behandles og afgøres som hidtil i møde med deltagelse af beskikkede medlemmer. Mødebehandlingen af de enkelte sager sker under iagttagelse af de processuelle regler, der er fastsat i loven og uddybet i forretningsordenen for Den Sociale Ankestyrelse, hvilket indebærer, at borgernes retssikkerhed ikke er blevet svækket.

I forbindelse med den efterfølgende ændring af reglerne om foranstaltninger for børn og unge, herunder reglerne om tvangsmæssig gennemførelse af foranstaltninger, der trådte i kraft 1. januar 1993, indførtes en begrænsning i delegationsmuligheden, således at der ikke kan ske delegation af styrelseschefens og ankechefens beføjelser i sager om pålæg om iværksættelse af foreløbige foranstaltninger for børn og unge, sager, hvori børn og unge-udvalget har truffet afgørelse, samt sager efter adoptionsloven om samtykke eller anmodning fra Ankestyrelsen.

Det kunne på daværende tidspunkt være betænkeligt at give mulighed for delegation i forbindelse med sager, hvori Ankestyrelsens afgørelse kan indbringes for domstolene. Delegationsmuligheden på de øvrige områder var

indført ganske kort tid før, og der var ikke tilstrækkelige erfaringer herfra til at bedømme, om delegationsadgang på alle sagsområder ville være forsvarligt.

Delegationsordningen har vist sig at medføre mere tilfredsstillende arbejdsforhold for de enkelte medarbejdere, givet et mere hensigtsmæssigt sagsforløb og dermed en bedre udnyttelse af ressourcerne, og navnlig har ordningen ikke givet anledning til betænkeligheder.

Forslaget sigter tillige på en modernisering og en ajourføring af en række bestemmelser i loven vedrørende Ankestyrelsens organisation, der er en følge af det organisationsudviklingsprojekt, der i efteråret 1991 blev sat i værk i Ankestyrelsen, og som bl.a. medførte en strukturomlægning i styrelsen. Herudover er der med forslaget tale om en formalisering af Dagpengeudvalgets overførsel fra den 15. februar 1992 under Ankestyrelsen.

Lovforslaget har ikke økonomiske konsekvenser, men indebærer administrative fordele, som vil hjælpe til at opfylde kravene om en kortere sagsbehandlingstid og dermed en forbedret service over for borgerne, uanset at der som følge af de nye regler om foranstaltninger over for børn og unge er sket en betydelig stigning i antallet af sager, der skal behandles efter reglerne i bistandslovens afsnit VIII.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med tilhørende bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale forslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ændring af bistandslovens regler om afaler med andre stater m.v., opholdskommuneregler, regler om tilbagebetaling m.v.).

(Lovforslag nr. L 99).

Forslaget indeholder:

- En ny regel i bistandslovens § 3, der skaber hjemmel til, at der ved aftale med andre stater eller internationale organisationer kan gives kommunalbestyrelsen eller amtsrådet mulighed for at medvirke til, at plejekrævende ældre eller personer med handicap med behov for behandling eller pleje af længere varighed kan flytte til et andet land, hvortil de har særlig tilknytning. Reglen er foranlediget af de igangværende forberedelser til en ny nordisk kon-

[Socialministeren]

vention om social bistand og sociale tjenester. Konventionsforslaget indeholder en ny bestemmelse, der gør det muligt for de ansvarlige myndigheder i fra- og tilflytningslandet at medvirke til en sådan flytning og træffe aftale om fordeling af udgifterne til behandling eller pleje.

– En udvidelse af reglen i § 11, stk. 2, hvorefter kommunerne kan aftale, at en kommune fortsat afholder udgifterne efter bilstandsloven, når ældre eller personer med handicap flytter til en anden kommune. Reglen foreslås udvidet, så den omfatter flytning til alle ældre- eller handicapegnede boliger med kommunal anvisningsret. Reglen foreslås endvidere udvidet til at muliggøre tilsvarende aftaler, hvor en person, omfattet af § 24 a, stk. 1, nr. 1 eller 2, i lov om individuel boligstøtte, anvises bolig i et kollektivt bofællesskab i en anden kommune. Hermed forbedres mulighederne for, at ældre og personer med handicap kan flytte til en anden kommune.

Der foreslås en regel om tilbagebetaling af hjælp til terminsudgifter, når der efter § 37 a ydes særlig støtte til personer, hvis økonomiske forhold er vanskelige på grund af høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde. Baggrunden for dette forslag er, at reglen om tilbagebetalingspligt for kontanthjælp efter § 37 til terminsudgifter er ophævet fra 1. januar 1994 i forbindelse med bruttoficering af kontanthjælpen, idet kontanthjælpen efter § 37 udbetales som en samlet skattepligtig ydelse, hvoraf der ikke kan udskilles nogen del til bestemte formål.

Samtidig med bruttoficeringen blev der i § 37 a indført hjemmel til at yde en særlig støtte til personer, hvis økonomiske forhold er vanskelige på grund af høje boligudgifter eller stor forsørgerbyrde. Den del af den særlige støtte, der dækker terminsudgifter, vil kunne identificeres. Der er således grundlag for at indføre en tilbagebetalingspligt for den del af støtten efter § 37 a, der ydes til terminsudgifter.

Det foreslås derfor i § 25 at indføre en hjemmel for socialministeren til at fastsætte regler om en sådan tilbagebetalingspligt. Den nærmere tekniske beregning af det tilbagebetalingspligtige beløb vil herefter kunne fastlægges ved en udbygning af den særlige bekendtgørelse om støtten efter § 37 a.

Det foreslås at ophæve bilstandslovens § 30, stk. 1, der bl.a. giver kommunen mulighed for vejledning i arbejdsformidlingssystemet i forbindelse med støtte til kontanthjælpsmodtagere, igangsættere og revalidender. Begrundelsen herfor er, at der ved lov nr. 381 af 13. juni 1990 om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. blev skabt hjemmel for kommunal arbejdsformidling. Rettlejningslinjerne for samarbejdet mellem kommunerne og AF-systemet om formidlingsopgaven findes også i arbejdsmarkedslovgivningen.

Det samlede lovforslag medfører alene økonomiske konsekvenser for det offentlige for så vidt angår de ændrede regler om tilbagebetalingspligt for terminshjælp ydet efter § 37 a. Denne ændring skønnes at medføre en merindtægt for det offentlige på ca. 10 mio. kr. i 1995 og ca. 5 mio. kr. i de følgende år.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg på regeringens vegne anbefale forslaget til Tingets velvillige og hurtige behandling.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Jeg tillader mig herved for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal aktivering. (Præcisering af regler om finansiering m.v.).

(Lovforslag nr. L 100).

For at sikre aktiveringslovens forudsætninger om fordeling af udgifterne mellem stat og kommuner har der vist sig behov for at foretage en præcisering af flere af lovens finansieringsbestemmelser. Det drejer sig dels om refusion til kommunerne af driftsudgifter ved tilbud til ungdomsydelsespersoner, dels om tilskud svarende til statens andel af den sparede kontanthjælp, når personer aktiveres uden at modtage kontanthjælp eller lignende ydelser.

Ud over disse teknisk prægede ændringer indeholder lovforslaget også nogle forslag af mere principiel karakter.

Således foreslås det, at der for 1994 gennemføres en overgangsordning med hensyn til den kommunale aktiveringspulje.

Der er i loven afsat en pulje på 807 mio. kr. til aktivering af kontanthjælpsmodtagere, hvortil kommer en forsøgspulje på 125 mio. kr. i hvert af årene 1994 og 1995. Puljen på de 807 mio. kr. afløser den hidtidige pulje til bekæmpelse af arbejdsløsheden.